

Sygn. akt III AUa 761/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja (spr.) SA Małgorzata Pasek
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017 r. w Lublinie

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji M. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 18 maja 2016 r. sygn. akt VII U 1915/15

I. uchyla zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. i przekazuje sprawę temu organowi do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz M. K. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Elżbieta Czaja Małgorzata Rokicka-Radoniewicz Małgorzata Pasek

Sygn. akt III AUa 761/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił M. K. prawa do emerytury górniczej. Powodem odmowy było nieudowodnienie przez wnioskodawcę 25 letniego okresu pracy górniczej pod ziemią wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy uznał za udowodniony okres pracy górniczej w wymiarze 19 lat 5 miesięcy i 6 dni.

Z decyzją tą nie zgodził się wnioskodawca. Wniósł odwołanie. W odwołaniu nie sprecyzował zarzutów dotyczących zaskarżonej decyzji. Domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa o emerytury.

Wyrokiem z dnia 18 maja 2016 roku Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił odwołanie.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

M. K. ur. (...) w dniu 29 lipca 2015 r. złożył wniosek o emeryturę.

Wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą w następujących okresach:

- od 1 czerwca 1978 r. do 27 października 1978 r. w Kopalni (...),
- od 14 listopada 1980 r. do 9 grudnia 1982 r. w Kopalni (...),
- od 12 grudnia 1982 r. do 24 kwietnia 1990 r. w Kopalni (...) (...),
- od 27 kwietnia 1990 r. do 6 sierpnia 1991 r. w Kopalni (...),
- od 21 stycznia 1994 r. do 5 czerwca 1997 r. w Kopalniach w Republice Czeskiej,
- od 25 maja 1998 r. do 18 listopada 1998 r. i od 8 stycznia 1999 r. do 31 stycznia 2000 r. w kopalniach (...) w Hiszpanii.

W okresach od 28 września 1984 r. do 24 kwietnia 1990 r. i od 27 kwietnia 1991 r. do 9 maja 1991 r. wnioskodawca pracował jako ratownik górniczy. Okresy te zostały zaliczone przez organ rentowy w wymiarze półtorakrotnym.

Organ rentowy nie uwzględnił do pracy górniczej okresów zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w okresach od 11 listopada 1991 r. do 20 grudnia 1991 r., od 6 stycznia 1992 r. do 20 kwietnia 1992 r., od 1 czerwca 1992 r. do 12 lipca 1992 r. i od 18 lipca 1992 r. do 30 lipca 1993 r. z uwagi na to, że wnioskodawca nie przedłożył dokumentu potwierdzającego na rzecz jakich kopalni wykonywał pracę oraz jakie kopaliny wydobywał.

Łącznie okres pracy górniczej wnioskodawcy wnosi 19 lat 5 miesięcy i 6 dni.

Sąd uznał, że odwołanie M. K. nie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 50a ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r emerytura górnicza przysługuje pracownikowi który łącznie spełnia następujące warunki:

- ukończył 55 lat życia,
- ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art.50 c ust.1,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu Państwa.

Stosownie do treści Art. 50c ust 1 ustawy za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

- 1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;
- 2) pod ziemią i przy głębianiu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;

3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;

4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa;

5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;

6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;

7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;

8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;

9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

Zgodnie z art. 50 c ust 2 ustawy za pracę równorzędną z pracą górniczą uważa się:

1) zatrudnienie na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa w urzędach górniczych, jeżeli zatrudnienie jest związane z wykonywaniem czynności inspekcyjno-technicznych w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4, pod warunkiem uprzedniego przepracowania w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4 co najmniej 10 lat pod ziemią, na odkrywce w kopalniach siarki lub węgla brunatnego, a także w kopalniach otworowych siarki albo na stanowiskach dozoru lub kierownictwa ruchu;

Sąd wskazał, że stosownie do treści art.232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Wnioskodawca nie przedłożył w toku procesu żadnych dokumentów z którym wynikałoby, aby stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą lub pracę równorzędną w innych jeszcze okresach niż wyżej wskazane. Na rozprawie w dniu 6 maja 2016r. oświadczył jedynie, że posiada wymagany okres pracy górniczej.

W świetle zgromadzonych dowodów M. K. nie spełnia przesłanki posiadania 25 lat pracy górniczej i nie ma prawa do emerytury górniczej.

Decyzja organu rentowego jest zatem prawidłowa, a odwołanie wnioskodawcy zostało na podstawie art.477(14) §1 k.p.c. oddalone.

Od tego wyroku apelację wniósł M. K. Zarzucił, że organ rentowy nie przedstawił ciągłości pracy w Hiszpanii, chociaż przedstawił wszystkie dokumenty. Jak wynika z treści apelacji, skarżący wniósł o zmianę wyroku i przyznanie mu prawa do emerytury.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja jest zasadna. W ocenie Sądu Apelacyjnego, z uwagi na nie rozpoznanie przez sąd I instancji i organ rentowy istoty sprawy, zasadnym jest uchylenie poprzedzającej wyrok zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do rozpoznania organowi rentowemu (art. 477^{14a} k.p.c.).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wraz z odwołaniem od decyzji odmawiającej prawa do emerytury, wnioskodawca przedstawił dokumenty – dotyczące przebiegu jego pracy w Hiszpanii. Dokumenty te dotyczyły okresów które nie zostały ocenione i uwzględnione przez organ rentowy przed wydaniem zaskarżonej decyzji (k. 3-9). Okoliczność, że wnioskodawca nie przedstawił wszystkich dowodów wraz z ich tłumaczeniem nie zwalniało od podjęcia czynności mających na celu ich weryfikację i analizę po ewentualnym uprzednim zobowiązaniu wnioskodawcy do przedstawienia stosownego tłumaczenia. Nie ulega wątpliwości, że wskazane w dokumentach okresy mogły w istotny sposób wpłynąć na ocenę uprawnień wnioskodawcy do dochodzonego świadczenia, skoro organ rentowy potwierdził zagraniczny staż ubezpieczeniowy do 1.04.2011 roku, a wskazane w dokumentach okresy dotyczyły lat późniejszych.

Wnioskodawca podnosił, że w jego ocenie na datę wydania decyzji posiadał wymagany staż pracy górniczej. Okoliczności sporne w sprawie nie zostały należycie wyjaśnione, skoro złożone przez wnioskodawcę zaświadczenia nie zostały rozważone i ocenione. W toku postępowania przed Sądem Apelacyjnym wnioskodawca przedłożył tłumaczenie złożonych dokumentów. Z pisma organu rentowego z dnia 30 stycznia 2016 roku (k. 76-77) wynika, że dla stwierdzenia, czy okresy pracy co do których wnioskodawca przedłożył dokumentację wraz z tłumaczeniem mają wpływ na jego uprawnienia emerytalne, będzie możliwa po wdrożeniu postępowania wyjaśniającego i uzyskania stanowiska hiszpańskiej instytucji ubezpieczeniowej na okoliczność, czy wszystkie okresy wskazane w w/w dokumentach były okresami pracy zagranicznej oraz pracy górniczej.

Dotyczy to okresów: od 22.11.2011 r. do 4.04.2012 r., od 8.04.2012r. do 7.10.2012r., od 8.11.2012r. do 5.07.2013r. i od 21.09.2013r. do 23.01.2015r. Organ rentowy zaznaczył, że w postępowaniu o rentę z tytułu niezdolności do pracy uzyskano potwierdzenie z hiszpańskiej instytucji ubezpieczeniowej, w oparciu o które uwzględniono do okresów decydujących o prawie do renty z tytułu niezdolności do pracy następujące okresy: od 6.03. 2012r. do 4.04. 2012 r., od 8.04.2012r. do 7.10. 2012r., od 7.01.2013r. do 21.06.2013r. i od 22.09.2013r. do 5.07. 2013r., od 16.12.2013r. do 16.05.2014r., od 11.06.2014r. do 23.07.2015r., jednakże w potwierdzeniu tym nie odniesiono się do pracy górniczej.

Dodatkowo organ zaznaczył, że na dzień wydania spornej decyzji zagraniczny staż ubezpieczeniowy został potwierdzony do 1.04.2011 roku.

W tym stanie rzeczy zachodzi konieczność dokonania niezbędnych ustaleń, czy wnioskodawca spełnia przesłanki do nabycia prawa do emerytury.

Organ rentowy ponownie rozpoznając sprawę, weźmie pod uwagę powyższe okoliczności, przeprowadzi stosowne postępowanie dążąc do wszechstronnego zbadania sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 477^{14a} k. p. c. orzekł jak w sentencji.